

DOMOVINA

Oglasi:

Za 1 mm × 60 izdatnega stolpca mali 80 vinarjev, uradni 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sodna ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Petkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Klerikalizem — naš pogin!

KLERIKALIZEM nam je požrl Ko-roško. Dr. Brejc je imel v rokah plebiscit.

KLERIKALIZEM nam je naložil neznosne davke, ki bodo slovenskega kmeta do golega slekli! Povišanje davkov je posledica vojne, katero so zakrivali klerikalci.

KLERIKALIZEM nam je iz islega vzroka naložil trinožko trošarino, ki je neznosno dvignila draginjo.

KLERIKALIZEM daje potuho klerikalnim uradnikom, da šikanirajo ljudstvo. Če bi to delali liberalni uradniki, bi jih predsednik Brejc takoj prestavil.

KLERIKALIZEM je dajal potuho militarizmu, ki je gnal naše jante in može v strelske jarke.

KLERIKALIZEM zahteva od Beograda vse pravice, dolžnosti ne pozna nobenih. Zato pridno hujska proti novi državi.

KLERIKALIZEM in vojna sta nam požrla vse kranjske in slovensko-štajerske doklade. Na leto porabi Slovenija še 600 milijonov več kot pa plačajo davkoplačevalci.

KLERIKALIZEM je prepodil v politiko vero iz cerkve, sedaj bi politikujoča duhovščina še v šole rada uvedla namesto vere politiko.

KLERIKALIZEM lomi krščanski zakon, kjer ga more. Med vojno je ostala mlajša duhovščina doma — kakor pravi — za seme.

KLERIKALIZEM je postavil župnike in kaplane za občinske tajnike in kuratorje občinskim odborom. V klerikalnih občinah je župan samo farovski kimovec in podrepanik.

KLERIKALIZEM hočejo hinavci, denuncijanti in propalice, kot je to pred sodiščem dognano na voditelju SLS Vehovcu.

ŠVOBODO IN NEODVISNOST ljudstva od farovške vlade brez strahu in brezpogojno zahteva samo Demokratska stranka.

b. Kako agitira SLS. 1. Odpraviti se mora vse davke, da bo slovenski kmet prost in Jugoslavija srečna zavez-nica Habsburgovcev, ki ne pobirajo nobenih davkov. 2. Dati se mora vsem histeričnim tercijskalkam volilno pravo, da bo zmagal Rim in da bo oživotvorena slovenska republika, koji bo predsedoval sam dr. Šusteršič. 3. Če boš vrgel kroglico v „krščansko“ žaro, postane slovenski jezik svetoven in ti boš neomejen gospodar nad brezverci. 4. Domoljub postane potem vladno uradno glasilo in Večerni list glasilo samega predsednika republike. 5. Za eno jugoslovansko krono boš dobil sto ameriških dolarjev.

Poslanec in župan SLS. sodno žigosan kot denuncijant in propalica.

(Nadaljevanje sodbe novomeškega sodišča).

„Čak, prokleta duša, sedaj boš pa crknil!“

Zelo čudna je bila zadeva s Pečjakovim kotlom za žganjekuho. Na podlagi naredbe vojaške oblasti je bilo treba vse take bakrenaste kotle oddati prevzemni komisiji za kovine v Gradcu. Zbiranje in odpremljanje v žužemberskem okraju je bilo poverjeno zasebnemu obtožitelju kot županu. Kakor je iz spisa Z 1/16 okrajnega sodišča v Žužemberku razvidno, je bilo na Pečjakovo ime oddano 12 kg kovin, vendar pa se je po tej oddaji našel v županovi posesti Pečjakov kotel modernega sistema in je bilo proti Vehovcu na podlagi ovadbe tedanjega opravitelja državnega pravdnštva Petra Mokorela uvedeno kazensko postopanje, vendar pa je bilo to postopanje po predlogu državnega pravdnštva v Novem mestu ustavljeno, kotel pa končno vendar oddan prevzemni komisiji.

Zasebni obtožitelj pravi, da je to zagrešil občinski tajnik Franc Papež in da je zasebni obtožitelj le hotel ta novi kotel Pečjaku ohraniti.

Naj je nameraval Vehovec obdržati ta kotel sam zase, ali ga pa ohraniti Pečjaku, prav ni bilo od njega, ker se ni pokoril kot župan povelju višjih oblasti; na stvari pa ta okolnost, da je bilo kazensko postopanje proti Vehovcu ustavljeno ne spremeni prav nič, kajti četudi takšna stvar ni kaznjiva, je vsled tega še vedno nečastno.

Vehovec je začel od tega časa Mokorela še bolj preganjati in se je na vse kriplje prizadeval, da bi Mokorela spravil k vojakom. Kakor izpoveduje priča Mokorel, je ta hotel iti k orožnikom, kamor pa ni bil sprejet, ker je bil nekdanji kot orožnik superarbitriran. Dne 7. junija 1916 — torej po zadevi s Pečjakovim kotlom je bil Mokorel od naborne komisije, pri kateri je stal tudi Vehovec, za nesposobnega spoznan. Ko je Mokorel iz sobe odšel, so ga takoj nazaj poklicali; zdravnik in polkovnik sta brala neko točko iz knjige, na kar je polkovnik rekel Mokorelu: „Sie sind frei, sie können gehen!“ (Vi ste prosti, lahko greste!). Župan pa je začuden gledal sedaj tega, sedaj onega. Polkovnik pa mu je odvrnil: „Es tut mir sehr leid, der Mann ist halt nicht geeignet.“ (Mi je jako žal, mož pač ni sposoben).

Z ozirom na nasprotstvo, ki je obstajalo med obema osebama, se z go-

tovostjo lahko sklepa, da je župan potem, ko je Mokorel odšel, vplival na naborno komisijo, da naj bi Mokorela potrdila, vsled česar je komisija Mokorela nazaj poklicala.

Pa tudi še pozneje je obtožitelj zasledoval Mokorela. Priča orožniški stražmojster Anton Mehle je izpovedal, da bo neki Pečjak prišel od vojakov, ako se dobi zanj nadomestek. Predlagan je bil Mokorel, odkod, se priča ne spominja več. Pač pa je Mehle poročal, da je Mokorel doma potreben in predlagal drugega. Temu nasproti pa je priča Mokorel izpovedal, da mu je takrat Mehle omenil, da ga je župan predlagal, in da naj Mokorel Boga zahvali, da spisa ni dobil v roke stražmojster Kanduč, ker bi bil Mokorel sicer moral iti k vojakom.

Ker se izpovedi prič Mehleta in Mokorela zelo krijeta, nima sodišče povodi dvomiti nad Mokorelovo verodostojnostjo.

Zasebni obtožitelj skuša stvar zopet omiliti, trdeč, da mu je bilo zelo ljubo, da ni bil Mokorel potrjen, kajti kot nekdanji orožnik bi bil Mokorel gotovo prišel za orožnika v Žužemberk in bi bil kot tak Vehovcu lahko sitnosti delal.

Temu pa ni tako! Po priči Mehleta je dokazano, da vojaška oblast na Mokorela kot orožnika sploh ni reflektirala, sicer pa bi bil Vehovec samo s prstom mignil in Mokorel bi bil odšel v Albanijo ali Galicijo, kjer se je kakor sodno znano, nahajalo mnogo slovenskih nadomestnih orožnikov.

Dne 20. decembra 1917 — torej že po vseh prej naštetih dogodkih — je Vehovec idoč na lov zagledal na trgu Mokorela. Jezno in grdo ga je pogledal, snel puško z rame, jo nabasal in rekel: „Čak, prokleta duša, sedaj boš pa crknil.“

Obtožiteljev izgovor, katerega potrди njegov sin Ivan kot priča, da je puško pozabil doma nabasati in da jo je šele na trgu nabasal, pa ne drži. Nihče, tudi sodnik ne more Vehovca smatrati za tako nepredvidnega in neizkušnega lovca, da bi on na sredi trga v Žužemberku lovsko puško basal, posebno, ker se je to prvič pripetilo, namreč takrat, ko je Mokorela zagledal.

Kako vztrajno je Vehovec zasledoval Mokorela je razvidno iz sledečega dogodka: Mokorel se je nekoč jezil nad vojaki, ki so kupovali jajca po 16 vinarjev, dasiravno je bila

maksimalna cena 20 vinarjev, da je vsakdo neumen, če jih kdaj še prodaja, da jih on sam ni nič dal, ker jih nima, naj jih drugi dajo, ki jih imajo. Ta razgovor potrди priča Alojzij Zupančič, ki pa hkratu pove, da je župan, kojemu je ta razgovor moral na ušesa priti, takoj pritekel za Zupančičem in hotel od tega izsiliti, da bi bil rekel, da je Mokorel proti vojski govoril in da je pri tej priliki Vehovec zagrozil, da bo že Mokorela v roke dobil.

Ker priči Zupančič in Mokorel skoraj slično izpovedujeta, ni Mokorelova verodostojnost omajana.

Vehovec je pri tem zelo pretkano ravnal. Zupančič je bil pri Vehovčevemu sorodniku za mlinarja in mislil si je, da se ga bo Zupančič ustrašil ter Vehovcu v prilogi in Mokorelu v škodo govoril, toda Zupančič je bil mož in je ne boječ se zlih posledic govoril resnico.

Zasebni obtožitelj se je kot župan v županski pisarni surovo vedel. Fortunata Ferkolja je psoval z lumpom, zamahnil nad njim s polenom in mu iztrgal rokav pri suknjiču. S posredovanjem dr. Slanca, odvetnika v Novem mestu je Vehovec plačal Ferkolju 27 kron ali 27 goldinarjev. Vehovec pa se je potem kot župan maščeval nad Ferkoljem in njegovim sinom, ko je bil slednji pri vojaki. Ferkolj je napravil prošnjo, da bi dobil njegov sin (vojak) poljedelski dopust; župan je prošnjo podpisal. Čez nekaj časa pa pošlje sin od vojakov prošnjo nazaj, da ne dobi dopusta, ker je župan na prošnjo napisal, da je posestvo že obdelano, kar pa ni bilo res. Tako izpoveduje priča Fortunat Ferkolj.

Kako je Vehovec denunciral uradnike?

Pa poslovimo se sedaj od dose-danjih oseb in obiščimo žužemberske uradnike. Ti nam bodo povedali, kolikokrat in zakaj so bili ovadeni na višje oblasti in kdo jih je ovadil.

Priča okrajni sodnik Fran Küssel je izpovedal, da je bil petkrat ovaden pri predsedništvu okrajnega sodišča v Novem mestu, da zanemarja svoj urad, da samo lumpa, hodi na lov itd. Vse ovadbe so se izkazale kot neresnične. Pri četrti ovadbi je priča izrecno zahtevala od predsednika Jakoba Kavčiča, da naj mu pove ovaditelja, toda predsednik tega ni hotel storiti. Med daljnim zaslišanjem pa se je predsedniku zaletela

Od Slovencev je v vojni padlo največ kmetov, to pa zato, ker je kmet vedno slepo veroval in zaupal duhovščini. Od duhovščine nahujskane kmete so Nemci gnali v prve strelske jarke in z njimi jurišali brez usmiljenja v najtežjem artilerijskem ognju.

Nekateri lahko verni ljudje so zadnje krajcarje vtaknili v vojno posojilo, ko so jim duhovniki s prižnic priporočali, da bodo nesla vojna posojila visoke obresti. Tako so spravili klerikalci tisoče ljudi ob vse denarje.

beseda in je vprašal Küssela, če se kaj v politiko spušta in če se je kaj Vehovec zameril. Dasiravno sodišče ni dobilo dotičnih ovadb, vendar ni težko uganiti, da je bil njih povzročitelj Vehovec in to toliko bolj sigurno, ker sta Küsselova in obtoženčeva soproga sestrični.

Imamo pa več ovadb, katerih Vehovec ni mogel utajiti. Davčnega upravitelja Kernca je ovađil na okrajno glavarstvo v Novem mestu, da ta ob priliki zopetnega zavzetja Przemysla in Lvova na uradnem posloju ni razobesil zastav. Ovađba se glasi sledeče:

Slavno okrajno glavarstvo v Rudolfovem.

V znak radosti ob zavzetju Przemysla in Lvova je tukajšnje županstvo razobesilo cesarsko in narodno zastavo. Temu zgledu so se pridružili nekateri privatniki in vsi c. kr. uradi: Sodnija, orožništvo in šola. Ni pa razobesil zastave c. kr. davčni urad, kateremu načeljuje upravitelj gospod Kernc.

Ker je ta čin od strani c. kr. davkarije nepatrijičen in ker je to na tukajšnje prebivalstvo zelo slabo vplivalo, čuti se podpisano županstvo dolžno to zadevo naznaniti.

Županstvo v Žužemberku, dne 4. julija 1915.

Župan: Vehovec l. r.

Jasno je, da je Vehovec nameraval s tem davčnega upravitelja pri avstrijski oblasti denuncirati kot nepatrijota ali celo kot veleizdajalca in le čuditi se moramo, da Kernc niso takoj internirali ali pa z njim še kaj hujšega učinili.

Davčnega asistenta Ribnikarja je naznanil na finančno oblast, ker je nekoč prišel prepozno v urad. Posledica tega je bila, da je bil Ribnikar prestavljen, dasiravno je njegov predstojnik prosil, naj se mu dobrega delavca pusti, toda finančni nadsvetnik Lončar je rekel, da se to mora zgoditi, ker ima Vehovec tam gori — pri tem je kazal proti Ljubljani — zvezo. Asistenta Koširja pa Vehovec ni naznanil, dasiravno je po njegovem lastnem priznanju hodil z njim med uradnimi urami na lov.

Krvoločnost proti notarju Carliju.

Naravnost krvoločno pa je zasebni obtožitelj postopal z obtožencem notarjem Antonom Carlijem.

Zasebni obtožitelj še pred vojsko ni bil naklonjen obtožencu. Navedimo le en sam slučaj: Dne 30. novembra 1913. je imel Vehovec v Žužemberku javen voliven shod, na katerem je obtoženca kot notarja sramotil, da je nepotreben, da samo denar jemlje, pa nič ne naredi, da se morajo stranke le na Vehovca kot poslanca obračati, da je notar takrat vzel za neko vojaško prošnjo denar, da stvari pa ni izpeljal in da tudi od stranke prejetih kronc ni vrnil. Ta obtožiteljeva trditev pa se je izkazala kot neresnična, kajti priča Miha Legan je izpovedal, da je obtoženec za njegovega sedanjega ze-

ta, ki vojaški dolžnosti še ni zadostil, napravil na vojaško oblast prošnjo, da bi se zet smel poročiti. Hkratu pa je napravil obtoženec tudi izročilno pogodbo, potem ženitno in dedinsko pogodbo ter prepis za zemljiško knjigo in da je za vse skupaj računil 115 K, kar na nikak način ni bilo pretirano, ker je znano, da edin dober notarski zaslužek je sestava ženitnih in dednih pogodb.

Ker obtoženec v svoji mladosti ni bil vojak, mu tudi ob času splošne mobilizacije dne 27. julija 1914. ni bilo treba odriniti v vojsko. Naslednjega leta meseca aprila pa je bil obtoženec pri prebiranju črnovojnikov potrjen, nakar je takoj vložil prošnjo za oprostitev od vojaške službe z utemeljitvijo, da je on kot notar na svojem mestu neobhodno potreben.

Da je bil notar v Žužemberku neobhodno potreben, je potrdilo tamšnje sodno predstojništvo z dne 2. maja 1915. in notarska zbornica z vlogo z dne 17. novembra 1915. naravnost na justično ministrstvo na Dunaj, v kateri notarska zbornica obširno in prepričljivo utemeljuje, da je notar Anton Carli doma na svojem mestu kot notar neobhodno potreben in toplo priporoča njegovo oprostitev.

Na to vlogo pa je dobila notarska zbornica od predsedništva višjega deželnega sodišča v Gradcu rešitev, da justično ministrstvo na podlagi izvršenih poizvedb oprostitev notarja Carlija ne more priporočati.

Dne 8. maja 1915. pa je pet županov žužemberškega okraja, med temi tudi žužemberško poslalo že objavljeno vlogo na okrajno glavarstvo v Novo mesto.

Ta vloga je videti na prvi trenutek nedolžna; ako jo pa premotrimo pod drobnogledom, bomo videli, da je ni narekovalo čisto in iskreno domoljubje do ljube Avstrije, niti čut pravičnosti do onih, ki so se mučili v strelskih jarkih, marveč osebna mržnja in sovraštvo zasebnega obtožitelja proti obtožencu.

28. novembra bomo volili demokrate dr. Žerjavo, ker se ga klerikalci najbolj boje!

Preteča nevarnost.

Iz vseh člankov in spisov, ki jih objavlja klerikalno časopisje, odseva ena edina želja: papež svetoven vladar. Le berite članke dr. Srebrniča, dr. Pavlice itd. v Času. Ena sama misel prepleta njih ideje. Da postane povsem jasno, kako bi v tem slučaju izgledalo na svetu, bodi podana tu slika položaja, ko je bil papež na vrhuncu svoje moči in slave. Pojdimo v zgodovino nazaj in si oglejmo razmere v času Inocenta III. (1198—1216), 37letnega papeža. V njegovi dobi je bilo papeštvo nele cerkveni, temveč tudi posvetni vladar. Sam se je smatral za najvišjo osebnost časa, ki prevladuje vse vladarje sveta. To svoje vladanje pa je izpopolnil z razvojem svoje monarhične moči v cerkvi. Poprej je veljal papež za prvega škofa, vendar bil je samo prvi med enakimi. Inocent III. pa je to odpravil in vpeljal poseben sistem, po katerem je bil

papež vrhoven poglavar cerkve. Moč, vir vere. Inocent III. pa je videl v tem krajanje svoje autoritete, odpad od prave vere in je začel z najgrozovitejšim preganjanjem krivovercev. Vpeljal je inkvizicijo, koje prvi soboriteli so bili razni redovi, n. pr. dominikanci. V Španiji n. pr. je vladal in sodil v papeževem imenu dominikanski rabelj Torquemada. Obsodil je tisoče in tisoče nedolžnih vernikov v prerano smrt. Papež pa je vse to blagoslavljal in se čutil močnega. Vse svet mu je bil podložen in on sam je imel v rokah življenje podanikov.

Tako je izgledalo torej v papeževem raju, v kraljestvu poznejšega nezmotljivega vladarja. Pokorščina, pokorščina, pokorščina trobijo še dandanes no cerkvah naši klerikalci, in pripravljajo tla bodoči papeževi absolutni svetovni državi. — Volilci, se še premišljujete? Ne, nikar, odvzeta vam bo vaša svoboda, sužnji postanete, brezpravnih tlačani rimskega mogotca. Zato pomedite 28. novembra z izdajalci svobode in postanite prosti sinovi majke Jugoslavije. Nikar ne verujte vašim „gospodom“, da je vera v nevarnosti, zakaj kličem vam: Vera ni v nevarnosti, za in so priznavali samo sv. pismo za

Tudi politiki velja izrek: „Če slepec slepca vodi, oba v jamo padeta.“

Vprašanja kmetom, obrtnikom in trgovcem.

1.) Kaj mislite, koga se klerikalci najbolj boje, da bo izvoljen: dr. Žerjav ali g. Jakob Kušar?

2.) Kaj mislite, kdo bo v državnem zboru več dosegel: dr. Žerjav ali Brodar?

3.) Kdo bo več storil za naš narod, za kmeta, za obrtnika: dr. Žerjav ali klerikalec Urek, ki je prvi kandidat „Samostojne“ na Štajerskem?

4.) Kdo je že več storil za osvoboditev našega kmeta od jarma duhovščine: dr. Žerjav ali gg. Brodar, Kušar in Urek? Kdo je več storil za kmeta? Kdo je predložil „Kmetijsko zbornico“? Kdo je odpravil rekvizicije, maksimalne cene in prometne izkaznice? Ali ne dr. Žerjav?

5.) Ali bo dr. Korošcu in njegovim zvižčam bolj kos dr. Žerjav ali kdo drugi?

6.) Kdo bo trgovca in obrtnika bolj zastopal: dr. Mohorič, Rebek in Franchetti ali g. Blažon iz Novega mesta, ki ni izvoljen ne bo? Ali morda celo ljubljanski milijonar Ogrin, ki je za obrtnike „poskrbel“ pri demobilizacijski komisiji, kjer dobi poleg vseh drugih prijetnosti 3000 kron plače na mesec?

7.) Ali je na klerikalni listi kak trgovec? Ali je ta stranka „Gospodarske zveze“ kdaj imela kak zmisel za malega trgovca? Ali je na „Samostojni“ listi kak trgovec? Ne. Pri

JDS je v Ljubljani na gotovem mestu kandidat in zaupnik vsega slovenskega trgovskega stanu g. Ivan Mohorič, v štajerskem in kranjskem okrožju pa več poštenih in priljubljenih trgovcev.

8.) Ali so klerikalci kakega begunca postavili za kandidata? JDS je ponovno prosila dr. Gregorina, naj sprejme mandat na Štajerskem, na Kranjskem pa je postavila begunca iz Gorice, zasluženega pisatelja za primorske brate gosp. Ferdinanda Seidla.

9.) Kaj je glavna politika klerikalcev? Vreči dr. Žerjavo na Kranjskem. Kdor jim pri tem pomaga, je izdajica napredne misli.

10.) Kaj je naša glavna naloga? Napeti vse moči, brez ozira na levo in desno, da se izjalovi klerikalna nakana.

SLS in njene zasluge.

Če bere človek časopise SLS, se mu nehote vrine vprašanje: Je li res, da je SLS toliko dobrega naredila za našo državo? Je li res, da je to najpoštenjša stranka v Jugoslaviji in je li res, da hoče edino ona dobro našemu ljudstvu? Zakaj, če beremo njena glasila, se zdi, da obstoja SLS iz samega mleka in medu. Toda, pogledjmo pobliže. Stvar ni tako sijajna.

SLS in dr. Korošec, kot podpredsednik prve naše vlade v Beogradu, je z drugimi separatističnimi strankami dosegla, da se naziva naša država SHS. S tem je dosegla, da vlada v inozemstvu, predvsem v Italiji, nazor, da je Jugoslavija zgrajena na tako rahlih temeljih, kot bivša Avstrija, v koji je mrgolelo narodov. Formula SHS jasno kaže onim, ki niso o tem poučeni, da smo Srbi, Hrvati in Slovenci popolnoma različni narodi, ki teže po lastnih državah in da se bo vsled tega nekega lepega dne razsula naša drža-

Kdo se je dosedaj na desetletja bojeval za Vašo svobodo in Vaše pravice? Na koga se boste naslanjali in obračali v bodoče? Kdo edini jamči, da ne bo v bodoče pritisk farovža še hujši? Sposobni, izkušeni in neustrašeni bojovníki za napredno misel, za svobodo in neodvisnost vseh, brez ozira na stan, so edinole demokrati!

Glavna razlika med kmeti JDS. in kmeti SKS. je v tem, da so vsi pristaši JDS. odločno napredni, v SKS. so pa zbrani klerikalci in naprednjaki. SKS. ni ne krop, ne voda. Kdor noče, da ne bo propadla napredna in protifarovška misel, bo volil demokrata Žerjava. Med kmečkim programom JDS. in kmečkim programom SKS. ni veliko razlike.

va v prah in pepel. Tega principa se drže Italijani in so iz tega razloga zavlačevali jadranska pogajanja, ker so vedno pričakovali razpada Jugoslavije in da se potem brez truda polaste naših krajev. Le berite italijanske časopise. Ta vnebovpijoči greh ostane SLS nepozabljiv in bo vsled tega ona v veliki meri odgovorna, če obdržijo Italijani večino naših zasedenih krajev.

Dr. Korošec je železniški minister. Toda le čitajmo pritožbe nad upravo železnic. „Večerni list“ jih prinaša v veliki množini in se sam obtožuje. Velik napredek na potu samoobtožbe in samospoznanja. „Večerni list“ s tem priznava, da je njihov najzmožnejši mož v resnici nezmožen. Toda vseeno stoji, ko se je že ponovno izkazalo, da je dr. Korošec, potem ko ga je zapustil pokojni dr. Krek, popolnoma nevedšč v državnih poslih, na kandidatni listi slovenskih separatistov. SLS agitira torej za ljudi, ki so se izkazali nezmožne in škoduje s tem narodu. Poštenost SLS stoji na ta način na jako slabotni podlagi, ker vara lastno ljudstvo in ga bo pripeljala v propast. Toda Slovenec, Domoljub itd. se oglašajo s svojimi prikritimi frazami, zapeljujočimi besedami, iz kojih odseva samo sovrašтво do vsega onega, kar ni klerikalno. Postavlja nove dogme, ki morajo biti vsakemu pristašu SLS svete in neovrgljive. Toda gg. člankarjem omenjenih listov, mora biti jasno, da je vse v neprestanem razvoju, gibanju ter da so take fiksne ideje, kot jih pridigujejo oni, le izraz nazadnjaštva in absolutizma. Zato je SLS stranka, ki hoče našemu ljudstvu, ki je žejno napredka in kulturnega povzdiga, samo slabo, ter ga vkleniti v verige brezpogojne poslušnosti in tlačanstva.

Volilci, streznite se ter se pridružite stranki, ki hoče v resnici dobro, ki želi svobode in napredka! Zapodite klerikalne agitatorje in jim pokažite pot v kraljestvo sužnosti, ki ga označajo! Oprostite se verig, ker le v pravi svobodi je mogoče človeštvu napredek in razvoj.

Politični pregled.

Minister notranjih zadev Draško-
vić je izdal podrejenim oblastvom
okrožnico v zadevi

hujskanja proti državi,

ki se je v zadnjem času močno razpaslo na vseh koncih in krajih. Minister v svoji okrožnici izrecno poudarja, da se ne sme ovirati svoboda volilne agitacije, temveč naslopati se mora samo proti onim, ki hujskajo proti narodnemu in državnemu edinstvu. Ker je notorično znano, da se tudi pri nas očitno hujska proti državnemu edinstvu, ni ta okrožnica ministra notranjih zadev iznenadila razumnih ljudi, ker država ima pač pravico, stopati na prste temnim elementom. Ampak klerikalci so zavpili, kakor bi jih gad pičil, ker se gotovo čutijo — prizatete ter vpijejo, da hoče minister notranjih zadev s to okrožnico ovirati njihove volilne agitatorje in s tem kršiti svobodo volitev! Klerikalni volilni agitatorji so torej oni temni elementi, ki hujskajo proti državnemu edinstvu, ker samo proti takim je naperjena okrožnica! Tu vidimo zopet klerikalno hinavščino v vsej njeni nagoti; eden njihovih voditeljev (dr. Korošec) sedi v Beogradu kot kraljevi minister, drugi voditelj (dr. Brejce) pa v Ljubljani kot predsednik deželne vlade za Slovenijo in strankarski agitatorji teh dveh visokih državnih funkcionarjev — hujskajo proti državi! Od klerikalcev bomo res še marsikaj doživeli.

Te dni se menda resnično začnejo
pogajanja z Italijo,

ker predsinočnim so potovali v to svrhu v Italijo skozi Ljubljano naši delegati: ministrski predsednik doktor Vesnić, minister zunanjih zadev dr. Trumbić in minister financ doktor Stojanović. Naši delegati so se ustavili v Ljubljani eno uro in so se pogovarjali z zastopniki političnih zadev odvzeto, ker svoj čas spravi strank, ki so jim predložili specialne slovenske zahteve z ozirom na rešitev jadranskega vprašanja. Dr. Vesnić je izjavil pred odhodom iz Ljubljane, da upa, da se kmalu vrne in da bo takrat že rešeno to težko vprašanje. V zadnjem momentu, ravno ko se je nahajala naša delegacija na ljubljanskem kolodvoru, je prišla vest, da hočejo Italijani na vsak način zopet odgoditi pogajanja, ampak potrjena ta vest do sedaj še ni. Jasno je, da bi Italijani hoteli počakati na izid volitev v našo konstituantno, ampak malo verjetno je, da bi sedaj pogajanja odgodili, ko so naši delegati na njihov poziv že odpotovali. Verjetno pa je, da bodo Italijani pogajanja zavlačevali. Dobrega od teh pogajanj takointako ne moremo pričakovati.

Odnosaji med našo državo in Bolgarijo so — kakor se to imenuje v jeziku diplomatov — normalni. Bolgari se trudijo doseči

prisrčnejše razmerje med Bolgarsko
in Jugoslavijo

in sedanja bolgarska vlada zatrjuje — in to je tudi resnica —, da je ona popolnoma nedolžna na izbruhu vojne med Bolgarijo in Srbijo, njen sedanji predsednik je bil celo preganjan, ker je bil proti temu, da bi Bolgarska padla Srbiji za lrbet. Sedaj je bolgarski poslanik v Beogradu uradno vprašal našo vlado, ako ne bi imela nič proti temu, da pride v Beograd bolgarski ministrski predsednik Stamboliski. Ne vemo še, kaj je naša vlada odgovorila na to vprašanje, ampak mnenja smo, da je treba izročiti preteklost pozabljivosti in graditi bodočnost, ki bo gotovo tem boljša, čim močnejši bomo. Zveza z Bolgarijo bi Jugoslavijo zelo ojačala in ker je na Bolgarskem zelo ugodno razpoloženje za tako zvezo, smo trdno prepričani, da pride do nje prej ali slej.

Polagoma prihajajo do razuma
tudi naši sosedje Madžarji,

ki se nikakor niso mogli sprijazniti z novimi razmerami in so tudi vedno odlašali z ratifikacijo mirovne pogodbe, upajoč še vedno, da se zgodi kak čudež, po katerem bi se Madžarska vseeno vsaj malo povečala in dobila nazaj vsaj nekaj poprejšnjega svojega ozemlja. Njeni sosedje — med njimi tudi naša država — pa niso hoteli več čakati in so zahtevali od velikih sil, da te prisilijo Madžarsko k ratifikaciji mirovne pogodbe. To se je tudi zgodilo in Madžarji so spredvideli, da jim ne pomaga nič, da se morajo ukloniti in kmalu bodo ratificirali mirovno pogodbo in potem se-le se določijo tudi meje v posameznostih, kakor se sedaj določajo meje v posameznostih med našo državo in Avstrijo. Ampak potem bodo morali Madžarji izprazniti tudi zapadno Ogrsko, ki jo je mirovna pogodba prisodila Avstriji in tudi armado bodo morali znižati na 30.000 mož.

Beleške.

Izid pravde Carli contra Vehovec našim klerikalcem ni po godu, ker je zmagala pravica nad krivico in vse spletke niso mogle preprečiti moralne obsodbe enega izmed voditeljev SLS. Zato obljublja sedaj „Slovenec“, da bo prišel na dan z razkritji, z „gorostasnostmi“, ki pa jih je izvedel o postopanju ljubljanskih sodnih funkcionarjev v tej zadevi. Ako bi se bilo res zgodilo kaj nepravilnega na sodišču, smo prepričani, da bi klerikalci to takoj obesili na veliki zvon in raztrobili celemu svetu. Ker pa ne more sodnikom niti najmanjše nepravilnosti očitati, prihaja s podlimi sumničeni, samo da bi zakril s tem moralno obsodbo SLS., ki nele da trpi v svoji sredi sodno žigosavo propalce in denuncijante, temveč jih celo brani in jim zopet daje županske časti. S tem prizna „Slovenec“, da je cela SLS. ravno tako propala in moralno ničvredna stranka, kakor je to izreklo sodišče o enem izmed njenih najodličnejših pristašev.

Pravda Carli contra Vehovec bi se imela vršiti pred novomeškim okrožnim sodišču, toda bila je temu sodišču odvzeta in dodeljena ljubljanskemu deželnemu sodišču vsled skrajno pristranskega postopanja dveh zagrizenih klerikalcev, sedanjega vodje, svetnika dr. Polejška in prejšnjega avstrofila in nemškutarja dr. Fischingerja. Zadnji je imel biti v senatu poročevalec, pa je hodil okoli svojih sotovarišev sodnikov pred razpravo prigovarjat jim in vsiljevat svoje mnenje, seveda v prilog Vehovec. Zagrešil je celo to „gorostasnost“, da se je na predvečer vzkljene razprave udeležil skupno z meškimi klerikalnimi veljaki popivanja v novomeškem klostru, kjer se je že slavila Vehovecova zmaga. Ker si je dovolil član senata in soporočevalec svetnik Kuder biti drugega mnenja o Vehovecovi lumparijah, je dr. Fischinger očitno poskrbel, da je Vehovec za to izvedel in svetnika Kudra 24 ur pred razpravo odklonil z motivacijo, da je drugega političnega prepričanja, kakor on. Temu že preje očitno dogovorjenemu predlogu je dr. Polenšek takoj ugodil in vrget iz senata brez vsakega vzroka svetnika Kudra, da bi tako pripomogel na nepošten način Vehovecovi lumparijam do zmage. Storil pa je to, klub temu, da mu je bilo kot sodniku v Trebnjem sodstvo ravno v tej zadevi odvzeto, ker je svoj čas spravi k vojakom naprednega notarja Tavzesa z neugodnim poročilom.

Kako bi izgledala naša justica v klerikalnih rokah razvidimo iz navedenih slučajev. Klerikalec, pa naj bi bil največji lopov, denuncijant, propalica, bi bil vedno prost, naprednjak, lahko najpoštenejša duša, pa obsojen, samo zato, ker je naprednjak. „Gorostasnosti“ od strani sodnih funkcionarjev, ki jih hoče „Slovenec“ iskati v Ljubljani, naj gre raje iskati v Novomestu k svojim somišljenikom.

Obrtniški kandidat pri „Samostojni“ je urarski mojster Blažon iz No-

vega mesta. Mož je priljubljen družabnik. Vendar se reče krivico delati g. Blažonu, če se ga želi za poslanca. Sicer pa je Blažon kandidat na takem mestu, da je izključeno, da bi bil izvoljen. Ako bi imelo obrtništvo se zanašati na zastopnika v državnem zboru, ki mu ga poskrbe klerikalci in SKS., zna čakati do smrti. Samo JDS. se je iznova izkazala kot stara obrti prijazna stranka: ne le da je v hudem boju s socialisti vseh barv in s klerikalci dosegla revizijo šurnega delavnika in volitve v Trgovsko zbornico v Ljubljani za trgovce in obrtnike iz Štajerske, ona je postavila v vseh treh slovenskih volilnih okrajih na najvažnejša mesta obrtniške kandidate: v Ljubljani dr. Mohoriča, ki je priznan veščak in so ga postavili trgovci in obrtniki sami, na deželi g. Franchetija na prvem mestu po nosilcu liste dr. Žerjavu, na Štajerskem Ivana Rebeke, oboja priznana obrtniška voditelja. SKS. je postavila obrtniškega zastopnika na sedmo, t. j. na brezupno mesto, SLS ga sploh ni postavila, kajti g. Ogrina v Ljubljani (ki je sicer na brezupnem mestu, a bi bil kvečjemu zastopnik gg. Remca, Rueha, Rojine in sebe pri demobilizacijski komisiji) pač ni smatrati več za obrtnika, ampak za milijonarja. Socialisti niso upoštevali nobenega obrtnika. Obrtniki, ali še dvomite?

b Poverjenik Jan iz Gorij je smešna figura, ki žal zaseda dvoje za kmeta važnih mest. Na dveh mestih ne dela nič! V Kmetijski družbi je za politične stvari orodje v roki pravega štajerskega klerikalca Verstovška, ki je bil še pred 15 leti liberalec, zdaj je strupen klerikalec. V vladi je Jan poverjenik za kmetijstvo. Revez zna komaj brati. Uradniki delajo, kar hočejo. V uradu ga zastonj iščeš, samo 1. vsak mesec pride, da potegne plačo. O uradu ne nazume nič. Ubogi kmet, če ima take zastopnike.

b Primorski kandidati. Vsakdo, ki mu je na srcu Primorje, mora biti za to, da pride v parlament kak zastopnik beguncev. SLS. se niti odzvala ni, ker so begunci večidel napredni, kar pa je farovških potuhnjencev, pa bo dovolili SLS. in če so na listi vseh naprednih strank sami kandidati begunci. Od te strani je vsako ugovarjanje hinavstvo. Obžalujemo pa, da se je dr. Rybar tako zaletel, da je „notri padel“ neresni stranki „Narodnih socialistov“, ki kolebajo med komunisti in demokrati, pa ne vedo, kaj hočejo. Na Kranjskem pač imajo 400, na Štajerskem pa 500 glasov. Rybara so ujeli za prvega kandidata na Štajerskem, obenem pa je posodil ime za inteligenčnega kandidata na Kranjskem, da odgrizne več glasov JDS., kar je ravno toliko, kakor če podpira SLS. Kakšen krik bi bil po Italiji od veselja, da je Rybar na Štajerskem in Kranjskem propadel. To so begunci pravočasno uvideli. Da se krije umik Rybara, so nekateri kratkovidnezi upropastili tudi kandidaturu Gregorinovo in začeli z napadanjem JDS. Oni ne vidijo bruna v lastnem očesu. Tu jim seveda pomagajo vse reptilije. Pomaga tudi zdražbarska „Jugoslavija“, kamor piše mladenič, ki prejema več plače kakor da je v VI. razredu, pa ni zlegel ne za znanost ne za umetnost ene fige. In vendar naročajo ta list samo naprednjaki. Zraven seveda pomaga „Slovenec“ in mali najeti psički. Vsi ti delajo v resnici za zmago SLS. Bog jim odpusti, saj ne vedo, kaj delajo.

Najhujša šiba božja za Slovence je farovška gospoda. V konstituenti se bo odločilo, ali naj ostane farovška moč še naprej taka kot je bila.

Na kmetih je večna vojna s farovžem. Ne bje se pa boj za kmetska stanovska vprašanja, marveč za to, kdo je naprednjak in kdo je farovski kimovec. Kdor je res naprednjak, bo 28. novembra volil demokrate.

Norijo, zaradi volitev seveda, v uredništvu „Slovenca“. Vsak dan vam zležejo nekaj klopotev v ta list. Včeraj je zajahal konjička znani jezuit Janez Kalan kot predsednik Svete vojske. On hoče zatreti vse gostilničarje. Raje naj zaradi pijančevanja pometa pred pragom č. duhovščine, kajti nikjer se ne spije toliko kakor tam. Potem pa cvili, da se prehudo kregamo. Kdo pa je najgrši klevetnik? Razen „Slovenca“ ravno jezuit Kalan, ki je v Radomljah oskrnil božji hram z lažjo in obrekovanjem proti Sokolstvu. Torej molčite, hinavec! — Zdaj hočejo klerikalci naenkrat proglasiti *dr. Tavčarja* za republikanca. Na deželi vsak ve, da duhovščina ruje proti našemu kralju, kjer more. Res je, da v Beogradu na trebuhu leži pred pravoslavnim kraljem in v Ljubljani nosita Brejc in znani soprovzočitelj vojne *Jeglič* red pravoslavne svetnika Save, a njihovi pristaši rujejo kar morejo. Eden tak tič, t. j. Marincek iz Cerkelj na Dolenjskem, je celo kandidat SLS!

b. Bog se usmili ubogih na duhu, tako more vsakdo vzdihniti, kdor čita članke v „Večernem listu“, ki kažejo nevednost piscev o razvoju družbe. Može je onemu gospodu, ki je napisal 4. novembra članek „Proč z nasilniki“ znano, da je vladal fevdalni sistem predvsem v oni dobi, ko je imela duhovna gosposka, papež ji na čelu, največjo besedo, da je celo ta sistem blagoslovljal. Članek sam celo priznava, da je fevdalna gosposka *llačila* sloje, da je igrala vlogo nasilnika; potem preide pa na liberalizem, ki je kot oče vsega kriv. Po našem mnenju in tudi po zgodovinskih dejstvih pa je oče vsega današnjega zla Rimska hierarhija. Zakaj če bi nje ne bilo, v gotovi zgodovinski dobi, se bi tudi ne pojavila misel o svobodi, liberalizmu, ki je zavzemal smer, kot mu jo je pripravi duhovska gosposka. Če bi ostali vsi nasledniki Kristusovi v onih mejah, kot jih je on zavzemal t. j. če se bi držali papeži samo naukov in dolžnosti, kot jih je zahteval Kristus, se ne bi čutili ljudje tako vezane, kot so se čutili. Toda prišel je prelom in sedaj se nahaja vsa odgovornost za današnje krivično stanje liberalizmu, oziroma se prenese na JDS, „kot zastopniki liberalizma in predstavniki vsega zla preteklih desetletij“. Gospoda, gospoda, le kričite, le zavijajte, toda zgodovina se ne pusti prevarati in dokazuje le: da ste bili in ste še vedno nasilniki.

b. Kje so nazadnjaki? Nadyse interesantno je priznanje Večernega lista, da je zasluga SLS, da je slovensko ljudstvo vleklo sto tradicionalnih vezi in sto *najglobljih* interesov v prejšnjo smer, namreč v staro Avstrijo. Veliko priznanje in vredno spomina. Toda to

še ni dovolj. Večerni list še pristavlja: Ta ljudska vojska (SLS) se je v du-najskem parlamentu vedno v prvih vrstah borila za osvoboditev proletarijata in za njegove pravice; voditelji te vojske so bili najdelavnejši člani odsekov za socialno zakonodajo. Ta vojska ni pozabila nobenega, tudi najskromnejšega in najraztresenejšega dela na *narodne* celote. Gospodje, le lep počasi, saj je vendar vsemu svetu znano, da je ni bilo stranke v Avstriji, ki bi iskala vse mogoče načine, da bi le zlezla vladni krščanski stranki v pest. Nesramno in najpoddlejše je zavijanje resnice v takem smislu, kot ga goni zadnje čase sploh vse klerikalno časopisje. Seveda, volitve so pred durmi in zato je vsako, še tako podlo sredstvo dobrodošlo. Saj ljudje so še tako neumni in se vdajajo vsem izjavam častitih gospodov. Ti so itak nezmisljivi in vse, kar pride iz njihovih ust, je najsvetejša resnica. Toda čas obračuna se bliža in: SLS hajdebre v Rim na pojedino

b. Kulturna svoboda in politične stranke. Pod tem naslovom prinaša Slovenec št. 253 kulturnobojni oglas z besedami: Zato brezobziren boj tistim, ki vžigajo z zlorabo državne moči verske boje in tako majejo temelje naše države. Članek ima gotovo pri sebi vsakokratnega položaja v Jugoslaviji natakajena očala prav posebne vrste, kakaj razmere se mu slikajo tako grozovite, da se mu je pri pisanju omenjenega članka v glavi gotovo nekaj razmaknilo, kajti razmere *vendar* niso tako nevarne, saj članek trdi: Uvod in predpogoj za kulturni boj je tako odpadel. — Kako je torej? Ali se je res že vse zvrtilo?

b. Po „Slovenčevih“ člankih še vedno straši misel o plemenski avtonomiji. Toda kažejo se že pojavi dvoma o njihovi zmagi in zato javkanje in stokanje, da je svoboda vere, cerkve in vesti v nevarnosti. Vsemu temu pa bo takoj odpornost, če dobe Slovenci avtonomijo in če postanejo podružnica Vatikana. Potem bo zavladala najširša svoboda in Galilei se bo gotovo v svojem grobu bridko nasmehnil.

b. Večerni list zaeleže v svoji 251. številki dejstvo, da je dr. Šusteršič pošast, ki jo je ustvarila domišljija. Torej: dr. Šusteršič je najpoštenjši človek, kar jih je rodila slovenska mati, to pa, kar je v času svojega pasevanja v Ljubljani, storil, je le domišljija. Dr. Korošec, pozor! Šusteršič je na obzoru!

Novosti.

* Poziv našim političnim delavcem. Pod vplivom pokreta „Samostojne kmetske stranke“ so nekateri posamezniki iz naših organizacij v izdatni meri posvetili svoje moči novemu kmetskemu gibanju. Pri tem pa so izpustili iz vida dolžnosti napram lastni stranki, programu in organizaciji te stranke. Naša stranka kot odločno napredna in

svobodomiselná pozdravlja vsak pokret, ki pomenja politično in duševno osvoboditev od klerikalne politike, ki pomenja toliko, da važni kmetski stan prevzame odločanje o svoji politični usodi v lastne roke in se s tem odreka političnemu skrbništvu župnikov in kaplanov. Mnogo pa je razlogov, ki vedno močno govorijo za to, da *Jugoslavanska demokratska stranka zopet oživi povsod — po vseh večjih selih in občinah svoje krajevne organizacije*. Politično strankarsko življenje je izraz vedno razvijajočih se gospodarskih in kulturnih razmer v narodu, zato je treba misliti na bodočnost. Nezdovoljstvo je vzbudilo drugod in pri nas med Slovenci več novih strank. Previdno in potrpežljivo pričakujemo dokazov, da so to res naravni in mejni pojavi našega političnega in socialnega življenja in da imajo pogoje za trajen obstoj. Dokler pa tega ni, pozivljamo vse naše politične delavce, da pri *bodočem volilnem delu* mislijo na *oživljenje starih in ustanavljanje novih političnih organizacij JDS*. Vzporedno s političnim organiziranjem našega ljudstva gre od naše strani gospodarsko organiziranje po deželi. Ko sklicujete v sedanjih volilni dobi zaupne sestanke in volilne odbore po mestih, trgih in selih, izvolite predsednika, njegovega namestnika, tajnika, blagajnika in 4—6 odbornikov (-ic). Ta volilni odbor je obenem odbor nove organizacije za dotični kraj. Ta odbor skrbi za nabiranje novih članov. Ime na novih odbornikov ali dopolnitev starih odborov sporočite z naslovi tajništva JDS v Ljubljani, Narodni dom I. nadstropje. Krepko in takoj na delo! — *Tajništvo JDS v Ljubljani*.

* Občni zbor „Društva vpokojenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani“ bo v ponedeljek, dne 8. t. m. ob 7. uri zvečer v gostilni pri „Mraku“ na Rimski cesti. Na dnevnem redu je: volitev društvenega odbora in sprejemanje novih članov. Pristop k društvu ima vsak javni vpokojenec brez razlike na čin in spol ter udove in sirote javnih nameščencev. K obilni udeležbi vabi pripravljali — Odbor.

* Novi bankovci. Ker so naše sedanje dinarsko-kronske novčance samo nekaj provizorij, se pogajajo zastopniki ameriške družbe z našo „Narodno banko“ zaradi izvršitve novih novčanic, ki naj bi se napravile po vzorcu ameriških na višnjekastem papirju.

* Velika tatvina v Račjem. Doslej neznan tatovi so v sredo ponoči udrli v skladišče Kmetijske zadruge v Račjem pri Mariboru ter z vozom odpeljali za stotisoč kron raznega manufakturnega blaga.

* Tihotapstvo z orožjem v zasedenem ozemlju. Italijanski časopisi poročajo o velikem tihotapstvu orožja, ki ga vrše Slovenci na zasedenem ozemlju, zlasti na Goriškem. Te dni so italijanski karabinierji prišli v okolici Kobarida na

sled organizirani družbi, ki je kar na debelo kupčevala z orožjem in municijo. Vse to je kupovala od italijanskih vojakov (!!), ki so bili v službi v raznih skladiščih orožja in municije! Vse to orožje so ti kupčevalci z orožjem prodajali naprej. V samem Kobaridu so karabinierji našli v nekem skrivališču 1200 italijanskih pušk najnovejšega modela, 2 strojni puški novega modela Fiat, veliko število municije in bomb. Velike preiskave so v teku, aretiranih je mnogo ljudi, tako domačinov, kakor italijanskih vojakov.

= *Odsek za določanje cen* v Mariboru je določil cene slanini za kg po 50 K pri debelosti 10 cm, 46 K pri 7 do 10 cm in 42 K do 7 cm. Cene veljajo od dne 6. novembra dalje.

= *Položaj na vinskem tržišču*. Producenti so v zadnjem času dvignili ceno vinu za 50 do 80 %, tako da je v trgovini postala popolna stagnacija. Kakor se nam iz Zagreba poroča, je v tamošnji okolici, v Samoboru, Plešivici itd. letošnje vino po 16 do 18 kron liter, dočim je stalo pred štirimi tedni 10 kron. Pri sv. Ivanu-Zelna stane liter 14 do 16 kron, v Sremski Banatu pa 10 do 11 kron, tako da pride v Zagreb banatsko vino na 14 do 16 kron, a je boljše kakor domače. V Dalmaciji stane liter 14 kron, boljša stara vina 20 do 25 kron. Izvoz v tujino postaja nemogoč, ker je blagu vzeta konkurenčna zmožnost s cenami v inozemstvu.

= *Svarilo pred nakupom reške robe*. Jugoslovanski Lloyd prinaša iz Zürich dopis, v katerem svari naše trgovce pred nakupom blaga, prihajajočega iz Reke. Kakor znano, je pred kratkim d'Annunzio zaplenil tarnik „Cognac“, na katerem je bilo v pretežni večini blago švicarskih trgovcev, katero skuša prodati za 60 milijonov kron. Švicarski trgovci groze s sodnim preganjanjem vsakega trgovca, pri katerem bi se našlo to nezakonito zaplenjeno blago.

= *Paketni promet z inozemstvom*. S 1. novembrom se je otvoril poštni paketni promet med našo kraljevino in naslednjimi državami: Belgija, Danska, Egipt, Finska, Italija, Islandija, Luksenburg, Madžarska, Nizozemska, Norveška, Portugalska, Španija, Švedska in Velika Britanija.

Hiša

v Beljaku (Villach), Nemška Avstrija, dvonadstropna, nova, moderno zidana, 600 klatfer vrta, se **zamenja** s hišo, z gostilno ali trgovino, tudi z drugo enakovredno v Mariboru, Celju ali Ljubljani, ali tudi z lepšim posestvom s trgovino ali gostilno v kakem drugem prometnem kraju Slovenije.

Tudi se za primerno ceno proda.

Ponudbe: Hochmüller, Bled.

Delniška glavica: K 30.000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerva: okrog K 10.000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metković, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zadar, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predjmet: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovaške kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzjavni naslov: **Jadranska.**

Telefon št. 257.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Delniška glavica in rezerva okrog K 50.000.000.—
Telefon št. 261.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, — valut in dovoljuje vaskovratne kredite. — Brzjavni naslov: „Banka“.